

MỘT SỐ SUY NGHĨ VỀ TIẾT KIỆM VÀ LÃNG PHÍ TRONG CÁC HOẠT ĐỘNG NHÀ NƯỚC Ở NƯỚC TA HIỆN NAY

TS. NGUYỄN MINH ĐOAN *

Các hoạt động nhà nước được thực hiện thông qua hệ thống các phương tiện, các quy trình rất phức tạp với sự tham gia của nhiều cơ quan, tổ chức và cá nhân khác nhau nên những chi phí cho các hoạt động nhà nước là rất lớn. Do vậy, bất kì quốc gia nào cũng muốn có bộ máy nhà nước “ít tốn kém nhất” nhưng hoạt động có hiệu quả cao nhất. Để thực hiện được điều đó, một trong những giải pháp quan trọng là thực hành tiết kiệm và chống lãng phí trong tổ chức và hoạt động nhà nước. Vì vậy, Nghị quyết Đại hội lần thứ V của Đảng Cộng sản Việt Nam đã khẳng định: “*Tiết kiệm là một quốc sách lớn, lâu dài và phải được quy định thành chính sách, chế độ, chỉ tiêu, biện pháp cụ thể...*”⁽¹⁾ Tiết kiệm trong hoạt động nhà nước là cần thiết song không thể nói chung chung được mà cần được quy định một cách cụ thể mới có thể thực hiện tốt được. Theo Điều 3 Luật thực hành tiết kiệm, chống lãng phí năm 2005 thì tiết kiệm trong hoạt động nhà nước có nghĩa là giảm bớt hao phí trong sử dụng tiền, tài sản, lao động, thời gian lao động và tài nguyên thiên nhiên nhưng vẫn đạt được mục đích đã định, còn đối với việc quản lí, sử dụng ngân sách nhà nước, tiền, tài sản nhà nước, lao động, thời gian lao động trong khu vực nhà nước và tài nguyên thiên nhiên ở những lĩnh vực đã có định mức, tiêu

chuẩn, chế độ do cơ quan nhà nước có thẩm quyền ban hành thì tiết kiệm là việc sử dụng ở mức thấp hơn định mức, tiêu chuẩn, chế độ nhưng vẫn đạt được mục tiêu đã định hoặc sử dụng đúng định mức, tiêu chuẩn, chế độ nhưng đạt cao hơn mục tiêu đã định. Lãng phí trong hoạt động nhà nước có nghĩa là việc quản lí, sử dụng tiền, tài sản, lao động, thời gian lao động và tài nguyên thiên nhiên không hiệu quả, để thất thoát, hư hỏng quá nhiều, còn đối với lĩnh vực đã có định mức, tiêu chuẩn, chế độ do cơ quan nhà nước có thẩm quyền ban hành thì lãng phí là việc quản lí, sử dụng ngân sách nhà nước, tiền, tài sản nhà nước, lao động, thời gian lao động trong khu vực nhà nước và tài nguyên thiên nhiên vượt định mức, tiêu chuẩn, chế độ hoặc không đạt mục tiêu đã định.⁽²⁾ Do vậy, đi đôi với việc nâng cao năng suất lao động trong các hoạt động nhà nước, chúng ta cần phải hết sức tiết kiệm, chống lãng phí không chỉ trong các hoạt động nhà nước mà cả trong các hoạt động xã hội khác; không chỉ tiết kiệm và chống lãng phí cho Nhà nước mà còn cần phải tiết kiệm và chống lãng phí cho các tổ chức phi nhà nước, cho nhân dân.

Ở nước ta, thời gian qua có rất nhiều cơ

* Giảng viên chính Khoa hành chính - nhà nước Trường Đại học Luật Hà Nội

quan, đơn vị đã có những cái tiến, sáng kiến tích cực áp dụng các thành tựu khoa học, công nghệ để hoàn thành tốt công việc được giao trước thời hạn, tiết kiệm cho Nhà nước hàng tỉ đồng. Những cơ quan, đơn vị đó đã nêu những tấm gương sáng cho việc thực hành tiết kiệm trong hoạt động nhà nước song bên cạnh đó cũng có không ít những cơ quan, đơn vị và cá nhân không những không thực hành tiết kiệm mà còn lãng phí tài sản, thời gian, công sức lao động... trong các hoạt động nhà nước với con số không hề nhỏ chút nào. Điều này diễn ra ở nhiều lĩnh vực khác nhau như:

+ Định mức biên chế của một số cơ quan, đơn vị còn quá nhiều so với mức cần thiết, nhất là đối với các bộ phận hành chính, bộ phận phục vụ nên số lượng cán bộ, công chức quá nhiều, nhiều người lao động không hết năng lực, nhiều người vừa làm vừa chơi vì không đủ việc để làm, chưa kể là nhiều cán bộ, viên chức chưa được đào tạo chuyên môn phù hợp với nhu cầu đòi hỏi của công việc nên năng suất lao động thấp. Chẳng hạn, theo báo điện tử Dân trí ngày 20/11/2007 thì ở tỉnh Quảng Bình đã “tuyển lậu” 675 giáo viên, nhân viên ngành giáo dục trái quy định; theo Tiền phong online ngày 16/11/2007 thì ở tỉnh Cà Mau vì giáo viên thừa không biết bố trí đi đâu nên sau khi đã giải quyết nghỉ việc hưởng chế độ gần 1000 giáo viên còn lại 183 giáo viên tiểu học phải bố trí đi dạy mẫu giáo. Nhiều hoạt động nhà nước có sự tham gia của khá đông người không cần thiết, một số hoạt động thường được triển khai chậm, thủ tục hoạt động nhất là thủ tục hành chính còn rườm rà, kéo dài không cần thiết gây lãng phí không nhỏ về tiền của, công sức của Nhà

nước, các tổ chức, doanh nghiệp và nhân dân. Chẳng hạn, đội ngũ lái xe ở nhiều cơ quan, đơn vị thời gian làm việc rất ít, chủ yếu là chơi nên cũng chính đội ngũ này thường vướng vào tệ nạn chơi bài trong những lúc chờ việc.

+ Việc bố trí cán bộ, công chức không phù hợp với chuyên môn đã đào tạo, trong đó có cả việc luân chuyển cán bộ sang những lĩnh vực không đúng với chuyên môn của họ cũng là một sự lãng phí. Những cán bộ, công chức này để làm được việc họ lại buộc phải “giữ chỗ và đi học tiếp chuyên môn cần thiết cho công việc hiện tại”. Điều này dẫn đến tình trạng nhiều cán bộ không được đào tạo nhưng cũng có những cán bộ lại “bị đào tạo” qua quá nhiều trường lớp, gây lãng phí không chỉ tiền bạc mà cả thời gian, công sức cho những người đó. Có thể nói, những cán bộ chủ chốt trong các cơ quan, đơn vị phải trải qua quá nhiều trường lớp mà chương trình đào tạo của các trường không tránh khỏi sự trùng lặp nên có những môn phải học đi, học lại nhiều lần. Chưa kể là chất lượng đào tạo của một số trường lớp không cao nên cán bộ thường học đối phó và chạy theo bằng cấp theo kiểu “học giả, bằng thật”.

+ Hiện tượng hội họp của một số cơ quan, đơn vị vẫn còn nhiều, chưa kể là nhiều cuộc họp không có nội dung cần bàn mà chỉ là sự thông báo một thông tin nào đó (thay vì họp có thể thông tin qua văn bản hoặc qua mạng).

+ Nhiều cơ quan, đơn vị tổ chức những buổi lễ kỉ niệm, nhận quyết định khen thưởng, tổng kết... quá tốn kém so với mức cần thiết.

+ Trong đầu tư của Nhà nước còn lãng phí, nhiều dự án đầu tư hàng chục, trăm, nghìn tỉ đồng nhưng không có hiệu quả,

không sử dụng được. Chẳng hạn, đầu tư xây dựng các công trình thủy lợi lớn nhưng không sử dụng được, đầu tư xây dựng chợ rồi bỏ hoang hay dự án phổ cập tin học 112 của Chính phủ...

Lãng phí trong nghiên cứu khoa học, nhiều đề tài khoa học không có giá trị thực tiễn hoặc nghiên cứu xong không được ứng dụng vào thực tiễn. Nhiều khi vì có viện nghiên cứu nên phải có các đề tài nghiên cứu, nghiên cứu ra thì phải ứng dụng nên có những trường hợp nghiên cứu luân quần để cho có công trình theo kiểu công trình thứ nhất là “đổi đi cho mới” còn công trình thứ hai là “đổi lại như cũ” cho phù hợp.

+ Do việc định mức kinh phí hàng năm phân bổ không phù hợp đã dẫn đến các cơ quan, đơn vị cuối năm phải tranh thủ mua sắm, thay thế những cái cũ (mặc dù vẫn còn sử dụng tốt) để sử dụng cho hết định mức phân bổ (vì quan niệm rằng định mức ngân sách đã phân bổ cho cơ quan, đơn vị mình không dùng thì người khác cũng dùng mất. Không dùng hết định mức ngân sách phân bổ thì không những phải trả lại mà sang năm định mức ngân sách cho đơn vị có thể còn bị cắt giảm nên các cơ quan, đơn vị “buộc” phải dùng hết định mức ngân sách đã được phân bổ).

+ Hiện tượng không tiết kiệm trong các hoạt động pháp luật cũng đa dạng không kém. Nhiều quy định pháp luật được xây dựng không hiệu quả, nhiều đoàn được cử đi nước ngoài để học tập kinh nghiệm không hiệu quả hoặc là không học được gì từ chuyến đi hoặc là học về rồi không sử dụng, không truyền đạt lại những gì đã học tập được cho người khác nên nhiều chuyến đi

“học tập kinh nghiệm” trở thành chuyến đi “tham quan du lịch” bằng tiền của Nhà nước. Hoạt động xử lý các hiện tượng vi phạm pháp luật trong nhiều lĩnh vực không kiên quyết và triệt để, dẫn đến tình trạng vi phạm quá lớn đến mức không thể xử lý được nữa như hiện tượng xây nhà trái phép ở Hà Nội thời gian qua hoặc tình trạng tái vi phạm tương đối phổ biến phải làm đi làm lại nhiều lần, tốn kém nhiều công sức và tiền bạc, tài sản... của Nhà nước cũng như của nhân dân.

Trong hoạt động điều tra, giam giữ, xét xử cũng chưa thực sự tiết kiệm, nhiều vụ án công tác điều tra quá kéo dài nên nhiều trường hợp bị tạm giam lâu đến mức không cần thiết hoặc những trường hợp không cần giam cũng tạm giam gây tốn kém không ít cho Nhà nước và cho cả người bị tạm giam. Hoạt động xét xử không chính xác dẫn đến nhiều vụ việc phải xử đi xử lại quá nhiều lần. Đặc biệt là việc xét xử phúc thẩm đối với các vụ án hình sự, bởi như một thông lệ là kết quả xét xử phúc thẩm ở nước ta thời gian qua hoặc là “y án” (giữ nguyên mức phạt theo bản án cũ) hoặc là được giảm án nên hầu hết các vụ án hình sự đều bị chống án vì mọi người đều thấy rằng nếu chống án thì hoặc là sẽ được giảm án hoặc là vẫn giữ nguyên mức phạt cũ còn mình thì không mất gì. Chưa kể là nhiều hội đồng xét xử chỉ chú trọng áp dụng hình phạt tù mà ít quan tâm tới việc phạt tiền, mặc dù mức phạt tiền đã được pháp luật quy định nâng lên đáng kể.

+ Nhiều quy định pháp luật vẫn còn tạo ra những thủ tục rườm rà, không cần thiết gây tốn kém về thời gian, tài sản, công sức cho cả Nhà nước và các chủ thể pháp luật

khác trong việc tổ chức thực hiện và thực hiện chúng.

Hiện tượng lãng phí, không thực hành tiết kiệm ở nước ta đa số các trường hợp là do tác trách, thờ ơ, cầu thả, do thiếu kiểm tra, xem xét cụ thể tình hình trong thực tế hoặc do sơ xuất... nhưng cũng có nhiều trường hợp sự lãng phí, không tiết kiệm được thực hiện một cách cố ý để mưu lợi cá nhân. Chẳng hạn, chi nhiều thì được hưởng “hoa hồng” nhiều hoặc theo quy định thì tỉ lệ phần trăm tiền thiết kế được tính theo giá trị của công trình nên người thiết kế công trình cố gắng vẽ càng to, càng tốn kém bao nhiêu thì càng được lợi bấy nhiêu... Sự lãng phí, không thực hành tiết kiệm trong các hoạt động nhà nước ở nước ta có thể nói là muôn hình, vạn trạng, nó có thể dễ dàng nhận thấy và cũng có thể không nhận thấy được, sự tổn hại có thể hạch toán được và cũng có thể không hạch toán được. Sự lãng phí, không tiết kiệm diễn ra một cách phổ biến ở nhiều lĩnh vực hoạt động nhà nước khác nhau trên quy mô toàn xã hội, cũng như trong mỗi cơ quan, đơn vị nhà nước. Tất cả những tổn hại đó đều có ảnh hưởng đến lợi ích, hiệu quả hoạt động của mỗi cán bộ, công chức nhà nước, của các cơ quan, đơn vị hoặc của nhà nước nói chung, của các tổ chức phi nhà nước, của nhân dân và xét đến cùng là sự lãng phí mồ hôi, công sức của nhân dân, làm chậm tiến độ phát triển của đất nước ảnh hưởng tới cuộc sống của nhân dân, nhất là những người nghèo, những người yếu thế trong xã hội.

Để nâng cao thực hành tiết kiệm và chống lãng phí trong hoạt động nhà nước ở nước ta hiện nay theo chúng tôi cần đẩy

mạnh một số biện pháp cơ bản sau:

- Tiếp tục việc cải cách bộ máy nhà nước theo tinh thần gọn, đơn giản nhưng hiệu quả. Tiếp tục nghiên cứu để tổ chức, sắp xếp lại các cơ quan nhà nước từ trung ương tới các địa phương, loại bỏ những cơ quan, những bộ phận chồng chéo, hoạt động kém hiệu quả. Nâng cao năng lực chuyên môn cho đội ngũ cán bộ, công chức nhà nước, từng bước giảm biên chế của bộ máy nhà nước. Cần đào tạo bồi dưỡng một đội ngũ cán bộ, công chức giỏi về nghiệp vụ, có đủ phẩm chất và năng lực hoàn thành các loại công việc của các loại cơ quan nhà nước khác nhau ở tất cả các cấp; nên thực hiện việc bố trí và luân chuyển cán bộ theo đúng lĩnh vực chuyên môn mà họ đã được đào tạo. Nhà nước cần thành lập các cơ quan chuyên nghiên cứu về số lượng và tính chất công việc cũng như năng suất lao động ở mỗi loại cơ quan nhà nước để rồi từ đó xác định biên chế cho chính xác đối với mỗi cơ quan, mỗi bộ phận, không nên quy định chung chung.

- Nâng cao năng suất lao động trong các hoạt động công vụ của đội ngũ cán bộ, công chức nhà nước. Trước hết phải nâng cao tinh thần, trách nhiệm của cán bộ, công chức trên cơ sở trả lương cho tương xứng với lao động của họ. Phải làm sao cho người cán bộ, công chức hăng hái lao động không chỉ vì tinh thần, trách nhiệm mà còn vì cuộc sống nữa; nên khoán quỹ lương, kể cả các cơ quan hành chính, sự nghiệp, theo hướng làm nhiều, làm tốt thì phải được trả công nhiều. Lương của những người đứng đầu các cơ quan hành chính không chỉ phụ thuộc vị trí, tính chất công việc họ đảm nhiệm mà còn

phụ thuộc vào cả số lượng, chất lượng lao động, cống hiến của những người dưới quyền. Có như vậy, những người đứng đầu các cơ quan, đơn vị hành chính, sự nghiệp mới thực sự quan tâm tới năng suất lao động và vấn đề giảm biên chế trong cơ quan, đơn vị mình. Cùng với việc giảm biên chế phải ứng dụng mạnh mẽ các thành tựu khoa học, công nghệ hiện đại vào các hoạt động nhà nước, hoạt động xã hội để nâng cao năng suất lao động, giảm bớt những lao động thủ công, tiết kiệm thời gian, giảm bớt chi phí của Nhà nước. Nâng cao trách nhiệm của những người đứng đầu các cơ, quan đơn vị nhà nước trong việc thực hành tiết kiệm, chống tham nhũng, lãng phí.

- Các quy định pháp luật về trình tự, thủ tục trong hoạt động nhà nước theo hướng giảm bớt các thủ tục phiền hà không cần thiết, tiếp tục xoá bỏ một số các thủ tục cấp phép theo kiểu “xin - cho” và những biến tướng của hiện tượng này, nâng cao tính năng động và trách nhiệm cá nhân, giảm bớt các cuộc hội, họp không cần thiết... “*Bổ sung, hoàn thiện các cơ chế, quy định về quản lí kinh tế - tài chính, quản lí tài sản công, ngân sách nhà nước, các quỹ do nhân dân đóng góp và do nước ngoài viện trợ; về thanh tra, giám sát, kiểm tra, kiểm kê, kiểm soát*”.⁽³⁾ Triệt để thực hành tiết kiệm, nhất là các biện pháp tiết kiệm thời gian. C.Mác đã nhận định: “*Tính chất toàn diện trong sự hoạt động, phát triển và trong việc tiêu dùng của mỗi thành viên cũng như của toàn thể xã hội đều phụ thuộc vào sự tiết kiệm thời gian. Toàn bộ vấn đề tiết kiệm suy cho cùng là sự tiết kiệm thời gian...*”.⁽⁴⁾

- Thiết lập và tổ chức vận hành tốt cơ chế phân công, phối hợp giữa các cơ quan nhà nước như hình thành các cơ quan đa ngành, đa lĩnh vực để tránh hiện tượng cắt khúc, thiếu đồng bộ, phối hợp trong hoạt động của các cơ quan nhà nước. Nhanh chóng chuyển các bộ phận phục vụ trong các cơ quan nhà nước như lái xe, giữ xe, dọn vệ sinh... ra khỏi các cơ quan nhà nước để thành lập các công ti, doanh nghiệp nhà nước chuyên làm nhiệm vụ dịch vụ cho các cơ quan nhà nước để họ có việc làm liên tục và hiệu quả.

- Trong quá trình hoạt động các cơ quan nhà nước cần nghiên cứu để lựa chọn được phương án tối ưu nhất cho từng trường hợp cụ thể cũng như cho cả quy trình. Khi ban hành bất kì một quy định cụ thể nào ngoài việc tính đến những điều kiện về tài chính, về chính trị, về đạo đức - xã hội... để đảm bảo cho việc thực hiện quy định đó, các cơ quan nhà nước còn cần phải tính đến những lợi ích vật chất, tinh thần và những lợi ích xã hội khác mà những quy định đó mang lại cho xã hội. Thông thường thì các quy định của Nhà nước bên cạnh những ưu điểm, những lợi ích mà chúng mang lại, chúng còn có thể có những hạn chế nhất định, vì vậy, vấn đề hạch toán trong quá trình hoạt động nhà nước là vô cùng cần thiết.

Trong mọi trường hợp khi ban hành, sửa đổi, huỷ bỏ hoặc thực hiện bất kì một quy định hay một văn bản quy phạm pháp luật nào đó đều cần phải tính toán được trước những lợi ích mà nó mang lại, những chi phí cho hoạt động đó và cả những tác hại, những ảnh hưởng không tốt có thể có do việc ban hành, sửa đổi hay huỷ bỏ quy định

hoặc văn bản đó để kịp thời có những biện pháp ngăn ngừa và khắc phục. Trong trường hợp không thể ngăn ngừa khắc phục được thì phải quán triệt nguyên tắc là việc ban hành, sửa đổi hay huỷ bỏ quy định hoặc văn bản pháp luật đó phải có lợi nhiều hơn là có hại thì mới nên tiến hành.

- Lựa chọn những phương án ít tốn kém nhất để đạt được các mục tiêu, nhiệm vụ đề ra. Chẳng hạn, để cải tạo một số người vi phạm pháp luật nếu áp dụng biện pháp cải tạo tại chỗ cũng đạt được mục đích như áp dụng biện pháp tập trung cải tạo thì nên áp dụng biện pháp cải tạo tại chỗ. Vì áp dụng biện pháp cải tạo tại chỗ năng suất lao động của họ chắc chắn sẽ cao hơn khi họ phải lao động ở trại cải tạo lao động tập trung. Khi đó Nhà nước sẽ thu được khoản lợi ích vật chất lớn hơn từ công sức lao động cải tạo của họ đồng thời sẽ không phải giải quyết vấn đề việc làm cho họ sau khi kết thúc thời hạn cải tạo... Nhiều nước có chế độ cho phép những người vi phạm pháp luật có thể cạo tiền để được tại ngoại đối với những trường hợp nhất định, điều này cũng nên nghiên cứu để áp dụng ở nước ta.

- Tăng cường tính hữu ích của quá trình tiến hành các hoạt động nhà nước. Thực tiễn hoạt động nhà nước cho thấy những quy định pháp luật về trình tự, thủ tục, đặc biệt là thủ tục hành chính không phải khi nào cũng có ích mà nhiều khi chúng còn cản trở việc thực hiện có hiệu quả các quy định của luật nội dung, gây ra sự phiền hà, ách tắc, tốn kém không cần thiết. Nói tới tính hữu ích của hoạt động quản lý nhà nước là nói tới những giá trị thật sự mà hoạt động nhà nước

mang lại cho xã hội, cho Nhà nước và nhân dân. Tiết kiệm trong các hoạt động nhà nước đòi hỏi phải thực hiện các hoạt động nhà nước với những chi phí thấp về vật chất, tinh thần, về số lượng người tham gia, về thời gian tiến hành và những chi phí khác có liên quan. Tất cả những phí tổn do hoạt động nhà nước gây ra đều cần phải ở mức thấp nhưng phải bảo đảm phát huy được vai trò tác dụng của Nhà nước trong đời sống xã hội ở mức cao nhất, đạt được những mục tiêu, nhiệm vụ đề ra trong thực tế lớn nhất. Tuy nhiên, tiết kiệm là không lãng phí, không chi phí bừa bãi chứ không có nghĩa là cắt giảm những chi phí quan trọng, cần thiết. Chẳng hạn, để bảo vệ được danh dự, nhân phẩm, sức khoẻ và tính mạng con người thì tốn kém bao nhiêu cũng phải chi phí.

- Đẩy mạnh công tác nghiên cứu và ứng dụng có hiệu quả các thành tựu khoa học, công nghệ hiện đại vào các hoạt động nhà nước. Khoa học và công nghệ là cơ sở bảo đảm tính khoa học, tính chính xác, sự đúng đắn cho các quyết định quan trọng của các cơ quan lãnh đạo, cơ quan quản lý, là biện pháp chủ yếu để nâng cao năng suất, chất lượng và hiệu quả của hoạt động nhà nước. Vì vậy, phát triển khoa học, công nghệ và ứng dụng có hiệu quả các thành tựu khoa học, công nghệ vào lĩnh vực hoạt động nhà nước cần phải có sự quan tâm đúng mức của các cấp, các ngành và các cơ quan nhà nước có thẩm quyền. Nhà nước cần ứng dụng tối đa công nghệ tự động hoá vào hoạt động của các cơ quan nhà nước. Trang bị các phương tiện kỹ thuật hiện đại cho các cơ quan nhà nước. Với sự trợ giúp của khoa học kỹ thuật từng bước nâng cao năng

suất lao động trong các hoạt động nhà nước tiến tới rút ngắn thời gian khảo sát, điều tra, soạn thảo văn bản, thời gian triển khai thực hiện các hoạt động nhà nước.

- Công khai hoá các hoạt động nhà nước, “*báo đảm công khai, minh bạch các hoạt động kinh tế, tài chính trong các cơ quan hành chính, đơn vị cung ứng dịch vụ công và doanh nghiệp nhà nước*”.⁽⁵⁾ Cụ thể là công khai việc phân bổ và sử dụng ngân sách nhà nước; sử dụng tài sản, mua sắm tài sản trong các cơ quan nhà nước; các chương trình quy hoạch, kế hoạch phát triển kinh tế - xã hội; việc khai thác, sử dụng tài nguyên thiên nhiên...

- Tích cực đấu tranh chống tham nhũng, lãng phí tài sản của nhà nước, giảm những chi phí không cần thiết của nhân dân và xã hội, “*tăng cường tổ chức và cơ chế, tiếp tục đẩy mạnh cuộc đấu tranh chống tham nhũng trong bộ máy nhà nước và toàn bộ hệ thống chính trị, ở các cấp, các ngành, từ trung ương đến cơ sở. Gắn chống tham nhũng với chống lãng phí, quan liêu, buôn lậu, đặc biệt chống các hành vi lợi dụng chức, quyền để làm giàu bất chính. Bổ sung, hoàn thiện các cơ chế, chính sách, quy chế, quy định của Đảng và Nhà nước về quản lý kinh tế- tài chính, quản lý tài sản công, không để sơ hở cho kẻ xấu lợi dụng. Tiếp tục xoá bỏ các thủ tục hành chính phiền hà, nhất là ở những lĩnh vực, những khâu dễ xảy ra tham nhũng, sách nhiễu*”.⁽⁶⁾ Đồng thời biểu dương kịp thời và nhân rộng những gương cần kiệm, liêm chính, chí công vô tư.

- Tổ chức tốt việc thực hiện Luật phòng, chống tham nhũng, Luật thực hành tiết kiệm, chống lãng phí và Luật khiếu nại, tố cáo...

Đồng thời, đẩy mạnh các biện pháp kiểm tra, giám sát cần thiết đối với việc thực hành tiết kiệm và chống lãng phí trong hoạt động của các cơ quan nhà nước.

Tóm lại, thực hành tiết kiệm, chống lãng phí trong hoạt động nhà nước không chỉ cần được quy định thành những chính sách, quy định cụ thể trong mỗi cơ quan, đơn vị nhà nước mà cần được thể hiện trong hành động hàng ngày của mỗi cán bộ, công chức nhà nước, “*các cấp uỷ và tổ chức đảng, các cơ quan nhà nước, các đoàn thể nhân dân, cán bộ lãnh đạo, trước hết là cán bộ cấp cao, phải trực tiếp tham gia và đi đầu trong việc phòng, chống tham nhũng, lãng phí*”.⁽⁷⁾ Cùng với việc nâng cao năng suất lao động trong các hoạt động nhà nước, chúng ta cần phải hết sức tiết kiệm, chống lãng phí không chỉ trong các hoạt động nhà nước mà cả trong các hoạt động xã hội khác. Và không chỉ tiết kiệm, chống lãng phí cho Nhà nước mà còn cần phải tiết kiệm và chống lãng phí cho các tổ chức phi nhà nước, cho nhân dân./

(1).Xem: Đảng cộng sản Việt Nam, *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ V*, Nxb. Sự thật 1982, tập 1, tr. 73.

(2).Xem: Điều 3 Luật thực hành tiết kiệm, chống lãng phí năm 2005.

(3).Xem: Đảng cộng sản Việt Nam, *Văn kiện đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ X*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội 2006, tr. 128.

(4).Xem: C. Mác - Ph. Ăngghen - V. Lênin và chính trị kinh tế học, tập 2, Nxb. Sự thật, Hà Nội, 1962, tr. 470.

(5).Xem: Đảng cộng sản Việt Nam, Sđd, tr. 128 - 129.

(6).Xem: Đảng cộng sản Việt Nam, *Văn kiện đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ IX*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội 2001, tr. 135 - 136.

(7).Xem: Đảng cộng sản Việt Nam, *Văn kiện đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ X*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội 2006, tr. 130.